

Sygn. akt II K 93/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:

o.o.I.Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Katarzyny Słodzińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2013 roku

sprawy: **K. S.** syna L. i T. z domu K.,

urodzonego (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Nakazem karnym Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 5 grudnia 1991 roku w sprawie sygn. akt **II K 647/91** za czyn z art. 203§2 dkk popełniony w dniu 16 września 1991 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w rozmiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono o kosztach sądowych;
2. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 20 marca 1992 roku w sprawie sygn. akt **II K 115/92** za czyn z art. 208 dkk popełniony w dniu 19/20 grudnia 1991 roku na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 83§1 dkk zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 grudnia 1991 roku, na podstawie art. 36§2 i 3 dkk w zw. z art. 37§1 dkk wymierzono karę grzywny w kwocie 5.000.000 zł (przed denominacją) z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 30.000 zł (przed denominacją), orzeczono o obowiązku naprawienia szkody, dowodach rzeczowych i kosztach sądowych;
3. Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie z dnia 10 stycznia 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 79/94** za czyn popełniony w dniu 2 lipca 1994 roku na podstawie art. 210§2 dkk w zw. z art. 60§3 dkk na karę 5 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 36§ 3 dkk wymierzono karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 10 zł, orzeczono o pozbawieniu praw publicznych, za czyn popełniony w dniu 9 września 1993 roku na podstawie art. 212§2 dkk w zw. z art. 60§1 dkk na karę 2 lat pozbawienia wolności, orzeczono nawiązkę, oraz zadośćuczynienie i odszkodowanie, na podstawie art. 66 dkk i art. 67§1 dkk połączono kary pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 83§1 dkk zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 28 lipca 1994 roku, orzeczono o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych,
4. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 25 stycznia 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 805/94** za czyn popełniony w lipcu 1994 roku na podstawie art. 208 dkk w zw. z art. 58 dkk i 60§1 dkk oraz art. 36§2 i 3 dkk na karę 2 lat pozbawienia wolności, oraz karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 15 zł, orzeczono o kosztach sądowych;
5. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 3 lutego 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 780/94** za czyn popełniony 11 lipca 1994 roku na podstawie art. 203§1 dkk w zw. z art. 60§1 dkk oraz art. 36§2 i 3 dkk na karę roku pozbawienia

wolności, oraz karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 15 zł, orzeczono o kosztach sądowych;

6. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 29 maja 2003 roku w sprawie sygn. akt **II K 180/03** za czyn popełniony w nocy z 29 na 30 stycznia 2003 roku na podstawie art. 283 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego oraz o kosztach sądowych;

7. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 8 grudnia 2004 roku w sprawie sygn. akt **VI K 491/04** za czyn popełniony w nocy z 10 na 11 czerwca 2004 roku na podstawie art. 278§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, orzeczono o kosztach sądowych, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 17 maja 2005 roku w sprawie sygn. akt V Ka 333/05 przez oddanie skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia 26 maja 2006 roku Sąd Rejonowy w Kołobrzegu zarządził wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności w sprawie,

8. Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 29 października 2009 roku w sprawie sygn. akt **II K 26/09** za czyn z art. 148§1 kk popełniony w dniu 2 lipca 2008 roku na karę 15 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63§1 kk zaliczono tymczasowe aresztowanie od 4 lipca 2008 roku, orzeczono o kosztach sądowych;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec skazanego **K. S.** wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie sygn. akt **II K 79/94**, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 805/94** i wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 780/94** i wymierza mu **karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**, oraz karę łączną grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy tymczasowego aresztowania i odbywania kary od dnia 28 lipca 1994 roku do dnia 7 kwietnia 1995 roku, oraz od dnia 7 lipca 1995 roku do dnia 28 października 1999 roku, oraz od dnia 28 października 1999 roku do dnia 28 kwietnia 2001 roku, uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie nakazu karnego Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 647/91**, wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 115/92**, Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 180/03**, Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **VI K 491/04** oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie sygn. akt **II K 26/09**,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy), w tym podatek od towarów i usług, tytułem wykonanej, a nieopłaconej obrony z urzędu;

VI. zwalnia skazanego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 93/13

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek skazanego K. S. z dnia 4 września 2013 roku o wydanie wobec niego wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wobec niego wyrokami jednostkowymi Sądu Rejonowego w Kołobrzegu (II K 647/91, II K 115/92, II K 805/94, II K 780/94, II K 180/03, VI K 491/04) oraz Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie (II K 79/94) i wymierzenie mu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

9. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 5 grudnia 1991 roku w sprawie sygn. akt **II K 647/91** za czyn z art. 203§2 dkk popełniony w dniu 16 września 1991 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w rozmiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono o kosztach sądowych;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 20 marca 1992 roku w sprawie sygn. akt **II K 115/92** za czyn z art. 208 dkk popełniony w dniu 19/20 grudnia 1991 roku na karę roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 83§1 dkk zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 grudnia 1991 roku, na podstawie art. 36§2 i 3 dkk w zw. z art. 37§1 dkk wymierzono karę grzywny w kwocie 5.000.000 zł (przed denominacją) z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 30.000 zł (przed denominacją), orzeczono o obowiązku naprawienia szkody, dowodach rzeczowych i kosztach sądowych;

11. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie z dnia 10 stycznia 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 79/94** za czyn popełniony w dniu 2 lipca 1994 roku na podstawie art. 210§2 dkk w zw. z art. 60§3 dkk na karę 5 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 36§ 3 dkk wymierzono karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 10 zł, orzeczono o pozbawieniu praw publicznych, za czyn popełniony w dniu 9 września 1993 roku na podstawie art. 212§2 dkk w zw. z art. 60§1 dkk na karę 2 lat pozbawienia wolności, orzeczono nawiązkę, oraz zadośćuczynienie i odszkodowanie, na podstawie art. 66 dkk i art. 67§1 dkk połączono kary pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 83§1 dkk zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 28 lipca 1994 roku, orzeczono o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych,

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 25 stycznia 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 805/94** za czyn popełniony w lipcu 1994 roku na podstawie art. 208 dkk w zw. z art. 58 dkk i 60§1 dkk oraz art. 36§2 i 3 dkk na karę 2 lat pozbawienia wolności, oraz karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 15 zł, orzeczono o kosztach sądowych;

13. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 3 lutego 1995 roku w sprawie sygn. akt **II K 780/94** za czyn popełniony 11 lipca 1994 roku na podstawie art. 203§1 dkk w zw. z art. 60§1 dkk oraz art. 36§2 i 3 dkk na karę roku pozbawienia wolności, oraz karę grzywny w kwocie 300 zł z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na pozbawienie wolności przyjmując 1 dzień za równoważny kwocie 15 zł, orzeczono o kosztach sądowych;

14. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 29 maja 2003 roku w sprawie sygn. akt **II K 180/03** za czyn popełniony w nocy z 29 na 30 stycznia 2003 roku na podstawie art. 283 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego oraz o kosztach sądowych;

15. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 8 grudnia 2004 roku w sprawie sygn. akt **VI K 491/04** za czyn popełniony w nocy z 10 na 11 czerwca 2004 roku na podstawie art. 278§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, orzeczono o kosztach sądowych, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 17 maja 2005 roku w sprawie sygn. akt V Ka 333/05 przez oddanie skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia 26 maja 2006 roku Sąd Rejonowy w Kołobrzegu zarządził wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności w sprawie,

16. wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 29 października 2009 roku w sprawie sygn. akt **II K 26/09** za czyn z art. 148§1 kk popełniony w dniu 2 lipca 2008 roku na karę 15 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63§1 kk zaliczono tymczasowe aresztowanie od 4 lipca 2008 roku, orzeczono o kosztach sądowych;

Skazany K. S. przebywa w Zakładzie Karnym w C. gdzie aktualnie odbywa karę z wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 26/09, której początek przypada na 4 lipca 2008 roku, zaś koniec na 4 lipca 2023 roku. Wszystkie kary jednostkowe orzeczone wobec skazanego we wcześniejszych wyrokach, a wprowadzone do wykonania, K. S. już odbył.

Zachowanie skazanego w trakcie pobytu w warunkach izolacji uznać można za umiarkowane. Skazany był 9 razy nagradzany regulaminowo, głównie za wywiązywanie się z obowiązków zatrudnienia. Był także raz karany dyscyplinarnie za zniszczenie mienia. Dwukrotnie odstępowano od wymierzenia kary. Negatywne postawy przejawiał w początkowym okresie izolacji. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym w oddziale dla osób z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo z uwagi na osobowość nieprawidłową uwarunkowaną wieloczynnikowo, organiczne uszkodzenia OUN, uzależnienie mieszane (alkohol, środki psychoaktywne), bardzo wysoki poziom agresji, znaczny stopień zdemoralizowania. Realizuje wybiórczo zadania z indywidualnego programu terapeutycznego. Skazany nie uczestniczy w podkulturze więziennej. Jest zatrudniony odpłatnie, sporadycznie bierze udział w zajęciach kulturalno-oświatowych. Pozostaje pod opieką psychiatry i psychologa. Uczestniczył też w spotkaniach grupy edukacyjnej z zakresu problematyki uzależnień wykazując zaangażowanie. Względem przełożonych przyjmuje postawy regulaminowe. Skazany nie utrzymuje kontaktów z osobami z zewnątrz. Do popełnionego przestępstwa zabójstwa przyznaje się, lecz prezentuje bezkrytyczny stosunek, podobnie jak do dotychczasowego stylu życia.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: karty karnej k. 4-6, wyroków Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie II K 647/91 k. 26-27, II K 115/92 k. 28-29, II K 805/94 k. 15, II K 780/94 k. 16, II K 180/03 k. 18, VI K 491/04 k. 19 (zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie V Ka 333/05 k. 20), wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie II K 244/95 k. 17, wyroku Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie II K 79/94 k. 8-9, oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie II K 26/09 k. 7, postanowienia Sądu Rejonowego w Kołobrzegu o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności sygn. VI Ko 191/06 k. 21, opinii o skazanym z ZK C. k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Jeżeli zaś w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu (art. 569§2 kpk).

Relatywizując powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy w Koszalinie, albowiem ostatni wyrok jednostkowy stanowiący przedmiot sprawy wydany został przez ten właśnie Sąd jako sąd wyższego rzędu.

Ustawowe przesłanki wymierzenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z treścią powołanego przepisu jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (uchwała 7 sędziów SN, mająca moc zasady prawnej, z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Skazany wniósł o połączenie kar z wszystkich wyroków wydanych dotychczas wobec jego osoby pomijając ostatni wyrok, z którego K. S. aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności (II K 26/09 Sądu Okręgowego w Koszalinie), oczekując wydania wyroku łącznego z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji. Sąd z urzędu poddał analizie przy

wydawaniu wyroku łącznego także wyrok SO w Koszalinie wydany w sprawie II K 26/09. Sąd miał też na uwadze fakt, iż wobec K. S. Sąd Rejonowy w Kołobrzegu orzekł już wyrokiem łącznym (w sprawie II K 244/95).

W przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego.

W realiach niniejszej sprawy chronologicznie pierwszym orzeczeniem był nakaz karny Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 5 grudnia 1991 roku w sprawie II K 647/91.

Zanim zapadł ten wyrok skazany nie popełnił żadnego innego przestępstwa, które objęte byłoby następującymi po nim wyrokami. Najwcześniej popełniony czyn z kolejnego wyroku został bowiem popełniony kilkanaście dni po 5 grudnia 1991 roku, (z 19 na 20 grudnia 1991 roku ze sprawy II K 115/92).

Kolejnym chronologicznie orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 20 marca 1992 roku w sprawie II K 115/92. Przed tą datą skazany także nie popełnił żadnego kolejnego czynu, ujętego w którymkolwiek z następujących po nim wyrokach skazujących.

Z uwagi na powyższe kary z dwóch ww. wyroków nie spełniały warunków do objęcia ich wyrokiem łącznym, albowiem czyny za które zostały wymierzone nie pozostawały w realnym zbiegu przestępstw z którymkolwiek z innych czynów.

Następnym wyrokiem skazującym był wyrok Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie wydany w sprawie II K 79/94. Zanim zapadł ten wyrok, tj. przed datą 10 stycznia 1995 roku skazany popełnił też czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu ze sprawy II K 805/94 (czyn z lipca 1994 roku), a także czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu ze sprawy II K 780/94 (czyn z 11 lipca 1994 roku). Zaistniały zatem przesłanki do orzeczenia **kary łącznej pozbawienia wolności** w zakresie:

- kary 5 lat pozbawienia wolności za czyn popełniony w dniu 2 lipca 1994 roku z wyroku Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie II K 79/94,
- kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn popełniony w dniu 9 września 1993 roku z wyroku Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie II K 79/94,
- kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn popełniony w lipcu 1994 roku z wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie **II K 805/94**;
- kary roku pozbawienia wolności za czyn popełniony w dniu 11 lipca 1994 roku z wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie **II K 780/94**.

Wskazać należy, iż wcześniej wydany wyrok łączny Sądu Rejonowego w Kołobrzegu obejmował tylko kary ze spraw II K 805/94 i II K 780/94, dlatego też zasadne i konieczne było wydanie nowego wyroku łącznego i orzeczenie nowych kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny obejmujących także wyrok SW w Koszalinie w sprawie II K 79/94.

Granice kary łącznej określa art. 86§1kk, według którego sąd wymierza karę łączną w zakresie od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W powyżej wskazanym zbiegu realnym przestępstw Sąd mógł więc orzec karę łączną w granicach od 5 do 10 lat pozbawienia wolności.

Jednocześnie zaistniały także przesłanki do orzeczenia **kary łącznej grzywny** w zakresie:

- kary 300 złotych za czyn popełniony w dniu 2 lipca 1994 roku z wyroku Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie **II K 79/94**,
- kary 300 złotych za czyn popełniony w lipcu 1994 roku z wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie **II K 805/94**;

- kary 300 złotych za czyn popełniony w dniu 11 lipca 1994 roku z wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie **II K 780/94**.

Zgodnie z treścią art. 86§1 i 2 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny (...). Wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniami określonymi w art. 33 § 3 kk, zaś wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

W przedmiotowej sprawie wszystkie kary grzywny podlegające łączeniu zostały orzeczone na podstawie kodeksu karnego z 19 kwietnia 1969 roku, według obowiązujących wówczas reguł. Ich wysokość została więc wskazana kwotowo z jednoczesnym przeliczeniem grzywien na pozbawienie wolności w razie nieuiszczenia ich w terminie. Kierując się zasadą wyrażoną w art. 86§1 kk kara łączna grzywny w przedmiotowym wyroku łącznym winna się mieścić w granicach od 300 do 900 złotych. Z uwagi zaś na orzekanie kary łącznej w oparciu o przepisy obecnie obowiązującego kodeksu karnego koniecznym stało się wymierzenie kary łącznej grzywny w stawkach dziennych i określenie liczby stawek oraz wysokości jednej stawki (art. 33§1 kk), przy czym minimalna wysokość stawki dziennej zgodnie z treścią art. 33§3 kk nie może być niższa od 10 złotych.

W tym miejscu należy też wskazać, iż tak wszystkie łączone kary pozbawienia wolności, jak i wszystkie łączone kary grzywny zostały już w całości wykonane, ale zgodnie z treścią art. 92 kk wykonanie kar nie jest przeszkodą do wydania wyroku łącznego (tak też uchwała SN z dnia 09.06.2006r, I KZP 11/06, OSNKW 2006/7-8/64, Lex 182916, wyrok SA w Katowicach z dnia 29.10.2009r, II AKa 322/09, Lex nr 553877, wyrok SA w Katowicach z dnia 14.09.2006r, II AKa 244/06, Lex nr 217093).

Kolejnym chronologicznie pierwszym wyrokiem jednostkowym orzeczonym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 29 maja 2003 roku w sprawie sygn. akt **II K 180/03**. Czyn objęty tym wyrokiem został popełniony w dniu w nocy z 29 na 30 stycznia 2003 roku, czyli już po dacie wydania wszystkich wcześniejszych wyroków jednostkowych, dlatego też nie wchodził w zbieg realny z żadnym z wcześniejszych przestępstw.

Ponadto, zanim zapadł ten wyrok skazany nie popełnił żadnego innego przestępstwa, które objęte byłoby następującymi po nim wyrokami. Czyn objęty bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie VI K 491/04 został popełniony z 10 na 11 czerwca 2004 roku, zaś czyn objęty wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 26/09 został popełniony w dniu 2 lipca 2008 roku.

Ponadto kolejny chronologicznie wyrok, tj. wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie VI K 491/04 zapadł w dniu 8 grudnia 2004 roku, a tym samym czyn objęty ostatnim wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Koszalinie (sygn. II K 26/09) został popełniony już po tej dacie.

Z uwagi na powyższe kary z trzech ww. wyroków nie spełniały warunków do objęcia ich wyrokiem łącznym, albowiem czyny za które zostały wymierzone nie pozostawały w realnym zbiegu przestępstw z którymkolwiek z innych czynów. Każdy kolejny czyn był popełniany dopiero po wydaniu wyroku w poprzedzającej go sprawie.

Wracając do wyroków, które spełniają przesłanki do objęcia kar w nich orzeczonych karą łączną pozbawienia wolności i karą łączną grzywny (II K 79/94 SW w Koszalinie oraz II K 805/94 i II K 780/94 SR w Kołobrzegu) Sąd stwierdził, iż z treści wyroków wydanych w ww. sprawach wynika, iż skazanemu wymierzono kary podlegające łączeniu tego samego rodzaju (odrębnie w zakresie kar pozbawienia wolności i kar grzywny).

W orzecznictwie i doktrynie ukształtowały się wskazania odnośnie wymiaru kary łącznej. Otóż przyjmuje się, że sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kary w poprzednio osądzonych sprawach. W takiej sytuacji sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami istnieje ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, czy też związek ten jest odległy lub w ogóle go brak. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe takie jak bliskość czasowa ich popełnienia (największy związek

zachodzi, gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzone (największy związek zachodzi, gdy pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra tym większa jest bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motyw lub pobudki, rodzaj i formę winy itd. Podkreśla się także, iż zasada pełnej kumulacji jak i pełnej absorpcji, jakkolwiek dopuszczalne, to są to jednak rozstrzygnięcia skrajne, znajdujące zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. Ważne jest też zachowanie skazanego po wydaniu wyroków, w tym w czasie odbywania kary oraz względy prewencji indywidualnej i generalnej (wyrok s.apel. w Gdańsku z 20.12.2001 roku, II AKa 495/01, OSAG 2002/1/4, wyrok s.apel. w Krakowie, II AKa 274/04, KZS 2005/1/14, wyrok s.apel. w Lublinie 27.04.2006 roku, II AKa 80/06, Lex nr 183575, wyrok s.apel. w Katowicach z 13.11.2003 roku, II AKa 339/03, Lex nr 183336, wyrok s.apel. w Krakowie z 26.04.1994 roku, II AKr 26/94, KZS 1994/5/14).

Mając powyższe na uwadze, Sąd:

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec skazanego **K. S.** wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie sygn. akt **II K 79/94**, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 805/94** i wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 780/94** i wymierzył mu **karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**, oraz karę łączną grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych.

Przy wymiarze **karę łącznej** (tak pozbawienia wolności, jak i grzywny) Sąd zastosował zasadę pośrednią między kumulacją i absorpcją kar (tzw. zasada asperacji). Uznał, że nie zachodziły podstawy do zastosowania jednej ze skrajnych zasad, które jak wspomniano wyżej powinny być stosowane wyjątkowo, w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Taki wypadek w niniejszej sprawie nie wystąpił. W przypadku zbiegu realnego przestępstw objętych karą łączną zachodził bliski związek przedmiotowy wyrażający się w niewielkiej odległości czasowej pomiędzy przestępstwami. Ponadto w przypadku wszystkich przestępstw czyny naruszały tożsame rodzajowo dobra prawnie chronione (mienie). Jednocześnie jednak sposób działania sprawcy był każdorazowo odmienny, różni byli pokrzywdzeni, a ponadto czyny różniła kwalifikacja prawna.

Należy też zwrócić uwagę na istotną okoliczność, iż za jedno z przestępstw znajdujących się w realnym zbiegu wymierzono skazanemu karę znacznie surowszą niż za pozostałe czyny (kara 5 lat pozbawienia wolności), co niewątpliwie pozwala na orzeczenie kary łącznej bliżej jej dolnej, niż górnej granicy. W takiej bowiem sytuacji, gdy jedna z kar, kara najwyższa, w sposób istotny przewyższa pozostałe kary zasadnym jest przyjęcie, iż orzeczenie kary łącznej bliskiej karze najsurowszej spełni cele tak w zakresie resocjalizacji skazanego jak też prewencji generalnej i indywidualnej.

Odnosząc się do okoliczności po wydaniu wyroków należy też wskazać, iż K. S. odbył wszystkie jednostkowe kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu. Obecnie odbywa karę wieloletniego pozbawienia wolności za przestępstwo z wyroku nie podlegającego łączeniu, a jego zachowanie uznać należy za poprawne.

Określając wysokość kary łącznej pozbawienia wolności (jak też i kary grzywny) należy mieć także na uwadze wcześniejsze rozstrzygnięcia w zakresie łączenia kar, podejmowane przez sądy orzekające wobec skazanego (kara łączna 5 lat pozbawienia wolności wymierzona w wyroku SW w Koszalinie w sprawie II K 79/94 obejmująca dwa czyny z tego wyroku, a także kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna 500 złotych grzywny orzeczone wyrokiem łącznym SR w Kołobrzegu w sprawie II K 244/95 obejmującym kary za czyny ze spraw II K 805/94 i II K 780/94). O ile wskazane rozstrzygnięcia nie wiążą sądu orzekającego w niniejszej sprawie, a w szczególności nie wyznaczają granic nowej kary łącznej, to nie mogą zostać całkowicie pominięte, aby wymiar kar w nowym wyroku łącznym nie był rażąco surowy, a tym samym nieuzasadniony i nie prowadził do pogorszenia sytuacji skazanego, tym bardziej iż łączeniu podlegają kary które zostały już wcześniej odbyte.

Powyższe okoliczności pozwoliły zastosować zasadę pochłonięcia znacznej części kar jednostkowych i wymierzyć karę łączną o 3 lata i 6 miesięcy niższą od sumy łączonych kar, która jest realnie o rok niższa niż suma kar ujętych w

poprzednich rozstrzygnięciach o karach łącznych. Należy też nadmienić, iż zastosowaniu zasady pochłonięcia kar w szerszym zakresie sprzeciwiał się fakt, iż przestępstwa objęte wyrokiem łącznym skazany popełniał w warunkach powrotu do przestępstwa. Tym samym wymiarzenie kary łącznej bliskiej jej dolnej granicy klóciłoby się niewątpliwie z celami kary w zakresie prewencji generalnej.

Przepis art. 86 § 2 K.k. przy wymiarze kary łącznej grzywny nakazuje określić na nowo wysokość jednej stawki dziennej, wskazując zarazem, że stawka określona na potrzeby kary łącznej grzywny nie może przekroczyć najwyższej z ustalonych poprzednio stawek, tj. określonych przy wymiarze grzywny za pozostające w zbiegu przestępstwa. W niniejszej sprawie brak było możliwości odniesienia się do tego kryterium, albowiem łączone grzywny nie były określone w stawkach. Jedynie pomocniczo Sąd brał pod uwagę wysokość kary łącznej grzywny określonej w wyroku łącznym SR w Kołobrzegu w sprawie II K 244/95, tak aby nowa kara łączna nie była bardziej surowa, niż suma kar realnie obciążających skazanego przed wydaniem bieżącego wyroku łącznego (skazanego obciążała grzywna 300 złotych z wyroku SW w Koszalinie, oraz kara łączna grzywny 500 złotych obejmująca grzywny jednostkowe z dwóch wyroków SR w Kołobrzegu).

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzając 40 stawek dziennych ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, jako adekwatnej do dochodów sprawcy, jego warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych w chwili orzekania. Nie jest to stawka wygórowana, gdyż skazany nie jest osobą majątną, choć posiada obecnie źródło dochodu pracując odpłatnie na terenie zakładu karnego. Jego możliwości zarobkowe są ograniczone z uwagi na wieloletnią izolację.

Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż wszystkie łączone kary grzywny zostały już uprzednio przez skazanego wykonane. Sąd mając na uwadze sumę kar jednostkowych grzywny podlegających łączeniu (czyli 900 złotych) orzekł karę łączną nieznacznie poniżej tejże sumy tj. 800 złotych, równą wartości dotychczas spłaconej, nie znajdując jednakże podstaw do orzekania kary łącznej grzywny w niższym wymiarze. Orzeczenie łącznej kary grzywny w takim wymiarze nie tworzy żadnej nowej dolegliwości finansowej dla skazanego.

Wspomnieć należy, iż zgodnie z treścią art. 575§1 kpk, utracił moc wyrok łączny Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie II K 244/95.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy tymczasowego aresztowania i odbywania kary od dnia 28 lipca 1994 roku do dnia 7 kwietnia 1995 roku, oraz od dnia 7 lipca 1995 roku do dnia 28 października 1999 roku, oraz od dnia 28 października 1999 roku do dnia 28 kwietnia 2001 roku, uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości. Z uwagi na fakt, iż nowa kara łączna jest krótsza o rok od kar połączonych, a dotychczas przez skazanego wykonanych, roczny okres odbytych kar pozbawienia wolności zostanie uwzględniony K. S. (2) przy odbywaniu aktualnej kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 576§2kpk.

Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie nakazu karnego Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 647/91**, wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 115/92**, Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **II K 180/03**, Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie sygn. akt **VI K 491/04** oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie sygn. akt **II K 26/09**, gdyż czyny objęte tymi wyrokami nie spełniały przesłanek do przyjęcia zbiegu realnego przestępstw.

Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do zwolnienia skazanego na podstawie art. 624§1kpk od kosztów sądowych.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie §2 ust. 3, §14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przyznając kwotę 147,60 zł w tym podatek od towarów i usług na rzecz adw. J. D..

Mając na uwadze powyższe motywy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.